

με φιλικά ο κ. Ματσούκας. Είδαμε κάρτες του με τ'ωμά του και με κεφαλαία γράμματα τυπωμένο πάνω-πάνου το «ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ». Δεν ταιριάζουν τα τέτια και πρέπει νάν τα σβήσει τα βαριά λόγια γλῆγορα από τήν κάρτα του. Τί θέλει νά πεί μ' αυτό; Πώς ή νέα γενεά, που όλοι όνειροπολούμε τόν έρχομό της, θα κολουθήσει τό παράδειγμα τού κ. Ματσούκα; Ή πώς ή ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ θάνοι μία πυροβολαρχία, σάν κι αυτή που σφίστηκε νά προσφέρει στό "Εθνος με Πανελλήνιο έθνος;

Όχι, για όνομα τού Θεού! Αν ή καινούρια γενεά είναι από τώρα καταδικασμένη νά λιγώνεται με παχιά λόγια και νά κλείνει τά ιδανικά της σε μία πυροβολαρχία, μή σώσει και μās έρθει ποτέ της, γιατί ό έρχομός της θάνοι έκκολούθημα τής δικής μας, τής έθνοπνίχτρας σαπίλας.

*

ΚΙ ΑΛΛΗ μελέτη για τό γλωσσικό ζήτημα από διδακτική άπόφωση τούτη τή φορά φάνηκε τελευταία στην «Ακρόπολη», γραμμένη από τόν κ. Κυριακάτο, πούνοι δημοδύκαλο; στην Κεφαλληνία.

Άγωνίζεται με όδυτη ό κ. Κυριακάτος ν' άποδείξει πώς τό δασκάλειμα τής Καθαρεύουσας στά σχολεία δέ γίνεται με κατάλληλο τρόπο, για τούτο κι ό λαός μας δέν τί μιλεί! Αν και παρακάτω μās λέει πώς ή καθαρεύουσα είναι γλώσσα «ζώτα». «Ας είναι. Ό σκοπός μας δέν είναι δώ νά συζητήσουμε τά πιχειρήματα τού κ. Κυριακάτου, γιατί άπλούστατα κι ό ίδιος δέ τυχητεί μά δογματίζει λέγοντας πώς ό «λαός βλάνη, εις γλωσσικήν άναμόρφωσιν διά τού τύπου, τού στρατού και τής Εκκλησίας», πώς είναι καλύτερη τή πνεύμα άπαιτείται γλώσσα κατάλληλος, και είναι πολύ κατάλληλος ή καθαρεύουσα; πώς σή νεωτέρα έλληνική έχει τήν γραμματικήν τής αρχαίας κι άλλα τέτια άσύστατα πράματα. Αύτά τάχει ζετάρει και συζητήσει και ζητινάξει πλατιά πλατιά ό Ψυχάρης στά σφά βιβλία του, σύμφωνα με τό πώς τής λογικής και τής επιστήμης. Ύστερα λοιπόν από τούτο ζήτημα νά επαναλαβαίνονται τά ίδια πάλε σά καινούρια πράματα, μās φαίνεται πολύ μπόσικο.

Τώρα τό πώς υπάρχουν μερικοί στενοκέφαλοι και στη φιλολογία και στό σχολείο, που δέ θέλταν νά φωτιστούν από τά λόγια και τά πιχειρήματα τού Ψυχάρη, σ' αυτό δέ φτάμε μεις. Το ποναίον μου πούνοι πούνοι από καιρό τό ζήτημα στή θέση του ό Ψυχάρης, μονάχα οι δαίλοι και οι «γλωσσικώς» άμόρφωτοι δέν πείθονται νά τόν ακολουθήσουν. Κι από τούς τέτιους φαίνεται θά είναι ό κ. Κυριακάτος και οι όμοιοι του. Τόσο τό «χερότερο γι' αυτός!

*

ΘΑ ΒΓΑΛΕΙ, λέει, ό Κάιζερ τό άγαλμα τού Χάινε από τό 'Αχίλλειο. Μπορεί και νάν τό σπάσει. Δικαιώμα του είναι. Άγόρασε τό χίτημα, άγόρασε και τάγαλμα μαζί.

Μά μονάχα τό μάρμαρο μπορεί νάν τό κάνει, ό τι θέλει. Τόν Ποιητή ούτε νά τόνε στραβοκοιτάξει μπορεί. Γιατί ένας Κάιζερ, και Μεγαλέξαντρος ακόμα νάναι, δέν μπορεί νά στραβοκοιτάξει ένα Χάινε, ένώ ένας Χάινε έχει όλο τό λεύτερο νά στραβοκοιτάξει ένα Μεγαλέξαντρο, καμιά φορά μάλιστα και νά τόν κατεβάσει κι από τό θρόνο.

Φοβούμαστε πώς δέν έχει μελετήσει καλά τήν 'Ιστορία ό Κάιζερ.

δικά μας μάτια μέσον τού Ρήγα, τού Κοραή και τών άλλων. Έρθε όμως κι αυτό στην άπανωσιά, επειδή ή άληθινός ό πατριωτισμός έλειπε τις πιώτερες φορές και τότες κι άργότερα, καθώς θά τό δού με κι αυτό.

Ό ζήλος τώνε δικώ μας νά δείξουνε και καλά τί θάματα μās έβγαλε ή 'Ελληνική ή παιδεία, είναι τόσο βιαστικός, και μά τήν αλήθεια τόσο παιδικήσος, πού τής άποδίνουε πράματα όλος διάλου έξω από τήν έπιρροή της, πράματα που άποδειγνούνται μονάχα τούς με μία ιστορική ματιά. Δέ στέκονται νά συλλογιστούνε μήτε στιγμή πώς μ' αυτά τούς τά έγκώμια χαλνούνε τή θεωρία τούς άντίς νά τήν ύποστηρίζουνε επειδή αν ή παιδεία είναι τόσο βαθιά και τόσο πλατιά ξαπλωμένη στό 'Εθνος, και δέν έμνησκει περιουσιμένη μονάχα σε μερικούς καλαροφόρους, τότες γιατί σε κάθε κρίσιμη στιγμή πού χρειάζοτανε κάποια γνώση και κάποια χαραχτήρας, δέ δείξαμε μήτ' ένός πετεινού δύναμη νά διακρίνουμε τό σωστό και τό ίσιο από τό στραβό και τό άνομο.

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΔΙΗΓΗΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

Δημοτικό Νοσοκομείο «Η Έιλίς». Κλινική τού καθηγητή κ. Γεράσιμου Φωκά. «Αϊθουσα Σωρανός».

Άριθ. 10.

Έλένη Ζαχ....., χήρα, 40 χρονών, περίτρα, από τά Σόκια τής Σμύρνης, έχει ένδομήτριδικ αιμορραγική.

«Δεκατριώ χρονών μά φορά με βρήκε ή τάξη μου κ' ύστερα παντρεύτηκα. Δεκατεσσάρων γέννησα τά βουζιά μου έπράξηζην πολλά. Ήμουνα μικρή και δέ μπορούσα νά τού δώσω τού μικρού και σπαργώζανε, επειδής έρχονταν τό γάλα πολύ και με πονούσαν οι ρώγες ήμ'. Έντεκα μήνες τόν είχα τόν πρώτο και τόν έσοτώσανε τό πρώτο τό παιδί τόκανα καλόγεννο... Ύστερα άποβάληκα τρία μηνώ. Πέρασαν έξη μήνες και παντρεύτηκα και πήρα άλλον άντρα. Τώρα τό λοιπόν, πήρα τόν άλλον άντρα. ό πατέρας ήμ' δέν είχε τίποτα. ή μητέρα μου δέν είχε. έζηντα χρονών έζησε. ως τά σαράντα γεννούσε κ' έκανε δεκατρία παιδιά. έκανε τρία παιδιά σ' αυτόν τόν άντρα, καλόγεννα...μά στην άποβολή, τή γληγορότερη, είχα πολύ αίμα. "Ε! τώρα τό λοιπόν, πήγαίνα στην ζήνη δουλειά. τώρα λοιπόν, ένάμισο χρόνος, δυό είναι, μά ένάμισο θάνοι έχω πόνους δυνατούς στή μέση μου, κύριε γιατρέ! μούρχεται είκοσι μέρες, δεκαεννιά μέρες, ή περίοδός μου, πολύ αίμα και στην κοιλιά μου έχω πόνου πολλοί από σω, από τ' άνω μου μέχρι τόν όφθαλό μου, πολλοί πόνου με κόβει ή κοιλιά μου, σά κοψίματα. Τώρα τό λοιπόν, από τό αίμα τό πολύ, πήγα έξω σ' έναν κύριο, και μου είπε, πώς έχω ένα έγκωμα στή μήτρα. έχεις ένα έγκωμα στή μήτρα, λέει μ' είδανε στόν Εύαγγελισμό και γυρεύανε λεπτά. έγώ είμαι μία άφανή γυναίκα. έχεις, λέει, ένα έγκωμα στή μήτρα κ' ένας έπιμελητής μούπε: θέλει ή μήτρα σ' βγάλσιμο, λέει. μου δίνει δυνατούς πόνου: σάνας μού χτυπάει με βελόνα και μία φλόγωση μούρχεται στην όψη. Είχα και ύγρά έδω κ' ένάμισο χρόνο με τόν πόνο μαζί ήρθαν γληγορότερα δέν είχα τίποτα. τώρη δέν έχω ύγρά. Πώς τέτιο ένα πράμα! πού δεκατριώ χρονών πόχτησα και δέ μ' άκουε κανένας πώς ήρθε αυτό τό έγκωμα, δέ μπορώ νά καταλάβω».

§ 10

Ό 'Αγαθάγγελος.

Τού κάκου γυρέψαμε νά βρούμε, ως είτανε και μία λέξη, μέσα στους στοχασμούς τού ιστορικού μας όταν ζέταζε τήν εποχή αυτή τού έθνικού ξαναζυμώμου, και για τόν 'Αγαθάγγελο, πού κατά τά μέσα τού δέκατου όγδοου αιώνα άρχισε νά κρυφοχύνεται στην έθνική φαντασία, σάν τις βουνήσιες ένεινες φωτιές που πιάνουνε από τών έρεικιών τις ρίζες, και ξαπλώνονται άθώρητες, άξαφνα όμως αναλάμπουνε μέσα στό σκοτάδι τής νύχτας.

Άπό τά φυλλοκάρδικ του τά συνεπήρε τό έθνος ό 'Αγαθάγγελος με τά προφητικά του κηρύγματα, με τις χρονολογικές του μαρτυρίες, και με τή μυστηριώδη περιγραφή τού Σανθού τού Γένους πού θά κατέβαινε νά στήση τά μάγια και νά μās ξαναφέρη τις παλιές τις δόξες.

Ό βασιστόχαστος κι ό αληθινά σοφός Καθη-

Τής έγινε άπόξεση στις 14 Μαρτίου και στις 20 έφυγε.

Άριθ. 11.

Έδωγία Σκ..... παντρεμένη, 40 χρονών, από τήν 'Αθήνα. έχει ίνομώμα τής μήτρας.

«Πρό τρία έτη είχα αιμορραγία μεγάλη με πόνους στα νεφρά. μου έπεφταν κομμάτια αίμα, μεγάλα, ίσα με λεμόνι. καταντούσανε κατ' αρχάς δόξα νάχεις Θεέ μου! και με λιποθυμίες μαζί, ύστερα αίμα καθαρό και βαπτιόμουνα με χάρπια, με γιατρικά και μ' αυτά, ως τώρα. Ή πρώτη αρχή έκράτησε ένα μήνα με πάρα πολλά όμως φάρμακα έβαστήχτηκε. έχ! Θεέ μου, μέγας είσαι Κύριε! Κατόπι όλο άκαταστασία σε δεκαπέντε μέρες, σε είκοσι μου έρχονταν όχι πόνους όμως πλέον πού και πού τά νεφρά μου με πονούσανε και κρατούσε πάντοτε πέντε ήμέρες. πάντα πολύ έρχόταν. αλλά, σημείωσε, αυτό τό αίμα πάντα κι από κόρη τό είχα, ως ήμουνα νελικάτη. Τώρα πλέον, τούς τρεις τελευταίους μήνες, Δεκέμβριο, Ιανουάριο και Φεβρουάριο, έρχονταν πολύ άκατάστατο πλέον. Θεέ μου, Θεέ μου! και με λιποθυμίες πόνους, δόξα σοι ό Θεός, δέν είχα πού κατάντησα νά καταλήξω έδω στην έγχείριση. Πρό έννέα μέρες μου έκαναν έγχείριση. ύστερα, τήν πρώτη βραδιά μόνον ύπόφερα από άνησυχία και στενοχώρια. ύστερα, με τή δύναμη τού Χριστού, όπου ύπεραγαπώ, αυτός μ' έπροστάτεψε. τώρα, με τή δύναμη τού Χριστού, καλά μου φαίνεται πώς είμαι. νά με αξιώση ό Θεός μέχρι τέλους. Χείρ Θεού έβούθησε».

Άφού διαγνώστηκε ίνομώμα τής μήτρας, από τόν καθηγητή μας κύριο Φωκά, τής έγινε στό άμφιθέατρο ή έγχείριση κατά τήν 'Αμερικανική μέθοδο στις 28 Φλεβαρίου τής έγινε μέση λαπαροτομή. άφαιρέθηκαν πρώτα τά δεξιά παραρτήματα τής μήτρας κ' ύστερα τ' άριστερά. ύπαρχε κι άλλο ίνομώμα στην άριστερή πλάγια σύνδεση και βγλήθηκε κι αυτό επίσης. Τό μήκος τού βγαλμένου όγκου τής μήτρας ήτανε 0,24, τό πάχος 0,30. τό μήκος τού όγκου τού πλατιού σύνδεσμου ήταν 0,15 και τό πάχος 0,24. Έγιναν ύστερα ραφές, χωρίς ν' άνοιχτή ή κόρη και διασωλήνωσή. Ή άνάρρωση ήρθε φυσική κ' ή έκρωστη έφυγε γιατρεμένη από τό Νοσοκομείο στις 17 Μαρτίου.

γητής κ Πολίτης δέ διατάξει νά μās τά πη όλοκάθαρα πώς ή έπιρροή τού 'Αγαθάγγελου στό έθνος από τούς καιρούς ένεινους ως τά μέσα περίπου τού δέκατου έννατου αιώνα είτανε σ' αλήθεια σημαντική. Ό άλλος ως τόσο μήτε γού για τόν 'Αγαθάγγελο! Ίσως επειδή θά τού χαλνούσε τις θεωρίες του για τά θάματα πού μās δημιούργησε ή 'Ελληνική ή παιδεία. Δέν τού ήρθε, φαίνεται, νά τήμολογήσει πώς τά 'Ελληνικά τά συγγράματα μόλις τά διαβάζανε μερικοί δασκάλοι, ένώ τόν 'Αγαθάγγελο τόν είχε προσκίφαλό του τό 'Εθνος άλάκρο. Δέν τού ήρθε νά μās τό πη πώς καταντούσε ό 'Αγαθάγγελος όχι μονάχα ή σοβαρή του φιλολογία, μά ή θρησκεία τού καιρούς ένεινους. Έμείς μπορούμε σήμερα, αν έχουμε έρεξη, νά χαμογελούμε συλλογιώντας τού 'Αγαθάγγελου τις προφητικές άγυρτίες. Οι πατέρες μας όμως δέ γελούσανε, παρά τις πιστεύανε και προσμένανε νά βγύνε όλες αλήθειες.

Στάθηκε λοιπόν ή περιζήκουστη αυτή φυλλάδα από τά πιό αξιοσημείωτα αρχικά αίτια τού ξαναγέννημού μας. Στάθηκε για καλό, επειδή μās δυνάμωνε και μās αναθάρρυνε, κι ως είτανε κι αυτή καθώς όλα μας, οραματικώμενη με τήν ιδέα τής ζήνης βοήθειας.

(άκολουθεί)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Αριθ. 12.

Σταυρούλα Ρουτα...άνυπατη, 19 χρονών, από τή Μάνη έχει χελώνια.

«Πέντε χρόνια είναι από τότες ένα μου πρωτο-βγήκε εδώ στο λαμό. Δεν ήταν ούτε σε λούπινο... τώλεγα τής μητέρας μου και μου έλεγε: είναι ελιά, λέει ελιά, τής λέω, δεν είναι και λέγαμε πως θα περάση... άλλ' αυτό δεν πέρασε... σιγά, σιγά, μεγάλωσε, έγινε πολύ μεγάλο... ώστε πού ξεπετσιαζότανε κ' έσπασε... έρχότανε και κοκκίνιζε και ξεπετσιαζότανε και με το ξουράφι τ' ανοίγαμε... έπειτα από τούτο το πρώτο βγήκαν τούτα τα δυό, ένα από δω και τ' άλλο από κάτω... έπέρασε ένας χρόνος και μου βγήκανε από τούτα τα δυό βγήκε ύστερα τούτο το μεγάλο πέρισι τή Λαμπρή και τ' άλλο αποκατινά. Και τ' άλλο ύστερα μοναχή μου τ' ανοίγα... αλλά πως γινότανε!... να, ήταν έσπρω κατ'άσπρω και κατόπι έρχόταν και κοκκίνιζε... κι αφού κοκκίνιζε έρχόταν και ξεπετσιαζότανε ή φλυδίτσα και το δέρμα λέρνυνε κ' ύστερα μοναχή μου τ' ανοίγα εύκολα... έκανα ένα καλαμάκι σουβλερό και τα τρούπαγα... κ' έβγαίνε από μέσα έμπυο έτσι πηχτό... κατόπι έβγαίναν κομμάτια, κομμάτια, τόσα δά, σαν τυρί... κι από αρχίζανε και βγαίνανε ύστερα κόκκινα κι άσπρα, έτσι μαζί, κρυσώπα... Από κει μου φάνηκε εδώ στην άριστερή πάντα ένας σφάχτης... να, μου πονάει ακόμα αυτός. Και ή τάξη μου με παραρρίγει... δι' μόρχεται ταχτικά... άμα βγούνε τούτα δυό, με παραρρίγει... ένα δυό φεγγάρια μ' έχει άφήσει τώρα, μόλις μου φανερωθήκανε τούτα δυό, από τή σαρακοστή και δώθε. Και μια άδυναμία, κοψοποδιασμάρα, δι' μπορώ νάνέβω σ' άνήφρι. Τίποτις άλλο... ε! και όρεξη μέτρια».

Έβγάθησαν τρεις χελωνιασμένες ελιές, δυό, από τή δεξιά τραχηλική και μια από τήν άπανω-κλειδική μεριά στις 14 Μαρτίου... και ή άρρωστη έφυγε γιατρεμένη στις 21 του ίδιου.

Αριθ. 13.

Άγγελική Παρ... παντρεμένη, 21 χρονών περέτρια, από τήν Κεφαλλονιά... έχει διπλή βουβωνικήλη.

«Εγώ ήμουνα σε σπίτι περέτρια κ' έπαιρνα ένα παιδάκι άγκαλιά, δυό, τριώ χρονών και το πήγα-να στο βασιλικό μπαξέ, κι από κει μου φάνηκε. Πρώτα μου φάνηκε μια καούρα, πρώτα-πρώτα... μια καούρα κ' ένας πόνος σε να με καίει μια φωτιά δεξιά στο ξυγκάκι... και το πήρα άψήφιστα ξέρετε, ύστερα έφυγα απ' αυτό το σπίτι και πήγα άλλου, κι άνέβαζα λόκληρα ρούχα από σάλα σιδερένια στενή... εκεί μ' αποφάνηκε... βγήκε πρώτα-πρώτα σε μια μουζέλα... τόσο παρησιάστηκε... έπειτα, λίγο-λίγο-λίγο, μεγάλωνε... νομίσαμε, πρώτα-πρώτα, ότι είναι ελιά... πήγα ρώτησα ένα γιατρό και μουπε: λέει, είναι ή ελιά... ύστερα επαντρεύτηκα... και πού παντρεύτηκα μόνον το ένα μέρος είχε σε μια μουζέλα. Ο άντρας μου είχε πάει σε γυναίκες... κ' είχε πάρη πάθος όταν ήταν νέος... έπειδή έπινε κρσί τούχε μέσα κλείση και το πήρα κ' εγώ... απ' αυτό μου ήρθε αίμορραγία, πού κράτησε ίσια μ' είκοσι μέρες... και πόνους είχε πού μου έσφιγγαν τήν καρδιά... κάπου τέσσερους μήνους στη σειρά αυτή ή δουλειά... κ' έρχόμουνα εδώ κ' έκανα πλύσεις... κ' είχε τότες απ'...

τόνα μέρος ακόμα... λέω στο γιατρό, λέω: κύρ για-τρέ, τί έχω; λέει: παιδί μου, λέει είναι αυτό κή-λη... κάνε έγγχείριση, λέει... κ' εγώ έφοβόμουνα και δεν ήθελα. Τότες, είχα και τή μητέρα μου άρρωστη εδώ στο Νοσοκομείο... έρχόμουνα και τήν έβλεπα... και έ-πειδή ή άντρας μου μ' είχε κλέψη, μ' είχε κλέψη, δι' με πήρε με τήν άδειά της, δι' μου είχε δώση όλα τα πράγματα... τότες λοιπόν μου έδωσε τα κλειδιά από το σπίτι της... κι όπως πηγαίνα μέσα στα χιόνια... ήταν χειμώνας κ' είχε χιόνι... όπως πη-γαίνα, σύρε έλα, σπίτι της, δρόμο έκανα και σή-κωνα βάρη κιόλας, μου αποφάνηκε και τ' άλλο... είχα κι αυτά τ' άλλα, αίμορραγία και τέτοια, και μ' ά-ποφάνηκε... ύστερα τέλειωσε... τί άλλο; τίποτε άλλο. Τούτο τούχο τώρα ένα χρόνο και τ' άλλο τούχα προ-τινώτερα κανένα χρόνο, δυό χρόνια τώρα... τώρα λοι-πόν ήρθα να κάνω έγγχείριση».

Τής έγινε έγγχείριση διπλή ριζική και στις δυό βουβωνικήλες, στις 6 Μαρτίου φέτος και στις 22 Μαρτίου έφυγε γιατρεμένη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. 'Η τάξη μου... τάξη, περίοδο, καταμή-νια, έμμηνια, έχει τα ρούχα της. Ρόγες ήμ'... και παρακάτω: πατέρας ήμ' = κ' οι Γιαν-νιώτες λένε ή πατέρας ήμ' και τής μάνας ήμ', Έχω πόνοι... και παρακάτω μεταχειρίζεται τόν τύπο τής όνομ. και στην αίτιατ. όπως συμβαίνει σε πολλά μέρη τής Ελλάδας. 'Από τ' άπόχτενόμ' = τήν ήθικην σύμφυση κι όλο τ' ά-πάνω χείλος του ήθικου κοκκάλου, το όποιον λένε κι ά-πλώσι: χτένι τήν ήθικην σύμφυση, τή λένε και προσκέφα-λο ίδιως στους άντρες. Χελώνια... χοιραδικά, χελωνίτσια, στρόφολα (Κρήτη). 'Ελιές... άμύγδαλα, άμυγδαλάκια, γρομπούλια = λέει τα γάγγλια τα τραχηλικά. 'Απανωκλειδική μεριά = όλη τήν άπανωκλειδική μεριά τή λέει ή λαός μ' ένα όνομα σιδεροσιτιά, — έπειδής γίνετα, εκεί τρίγωνο από το στεφανοκλειδομοστικό μύ, το κόκκαλο τής σιδεροσιτίας και το μπροστινό χείλος του πλατιού ραχι-κού... άλλα τα κόκκαλα τής σιδεροσιτίας το λένε κι άπλώσι κλειδί. Βουβωνικήλη = γάλαμα, κατέβασμα, βγήκε ή έπεσε το ζύγκι μου, σπάσιμο, μισέρωμα (Κρήτη), ζύγκι και ζυγκά-κι... λένε το περιτόνιο πού το λένε κυρίως πάντα κι άλλους και μπόλις. Δεξιά στο ξυγκάκι... τή βουβωνική μεριά τή λένε κυ-ρίως: φτενό, φτενάδι, βελανίδα, ελιές (τα βουβωνικά γέ-γλια), βουδύνα, ζήλιο. Μουζέλα = φουντούκι. Προτινώτερα = στην Κεφαλλονιά λένε κ' έπειτότερα. (*Από τήν κλινική Φωνά)

Ο ΤΙ ΒΛΕΠΕ

Ο φίλος μας και συναγωνιστής Σωτήρης Σκίτης στεφανώθηκε, στο Παρίσι, στις 11 του Απρίλη, τήν κόρη του στρατηγού Δεκέρο. Στόν ποιητικώτατο κι άγαπημένο μας φίλο εδ-κόμεστε δλόφυχα κάθε χαρά κ' εύτυχία.

— Η «Εστία» μπορούσε νάνυγγείλει τους γάμους του Σκίτη δίχως να μās άναγκαστεί πάλι με τα σχολολογί-ματά της, περι' μαλλιάρου και σκοτεινού ποιητή... ατού ή-παίου ή δοξα έφάνη σκληρά εν 'Ελλάδι. Όταν αναγγέλει κανείς γάμους, είναι κάπως εύλαθέστερος, άγκαλά και ή «Εστία» τέτια ελλάθεια δαίγνει μοναχά όταν παντρεύουν-ται οι γαλαζομάτοι φίλοι της. Όλοι έμεις οι άλλοι, πού ζούμε έξω από τόν κύκλο του μαρκήσιου κ. Κύρου, ζούμε μοναχά για να τον διασκεδάσουμε.

— Ο κ. Σταματίου άσκημα έκαμε να μās ζειστορήσει με τόν νι και με τόν εγγχόν τόν τί έπαθε στην Κέρκυρα, γιατί έτσι σήκωσε πολύ, παραπολύ, τή θέση του κ. Βάρη και μās έπισει πως ή, τι έπαθε δίχως τόπαθε από τους Κορ-φιάτες.

— Απορούμε πως δι' βρέθηκε ένας μί σπειρί μυαλό μέσα στην «Ακρόπολη» να πει τού άγαθού παιδιού να σα-ματίζει το Δογκιχωτικό άνάγνωσμά του. Να, φίλοι μια φορά!

— Ο κ. Ράλλης βροντοφώνησε πάλι στο Μεσολόγγι και στο Άγρίνι το περίφημο «Ήγγικεν ή ώρα καθ' ήν θα ζητηθώσιν εύθυνα παρά τών θουόντων τα της χώρας». Μπορούσε, θηρούμε, ή κ. Ράλλης νάβρισει μέσα στο ξύδι το περίφημο αυτό πολιτικό τουρσί, γιατί χρόνια τώρα όλο αγγικεν ή ώρα και όλο ή ώρα αυτή βρισκαται μακριά.

— Οι περίφημοι Γάκωνες τής Βουλής μας (Γούναρης, Πρωτοπαπαδάκης κλπ.) βαρεθήκανε, φαίνεται, το Γιοπανι-σμά πιά και ξαναγίνηκανε Κινέζοι.

— Να σας πούμε τήν αλήθεια, έμεις χαίρομαστε γι' αυ-τό γιατί έτσι θα σβήσει πιά και το περίφημο «οι Ίάπωνες τής Βουλής», πού δεν έλεγε τίποτα και πού μπορούσε έ-πιτέλους να γενήσει φρεσάρεις καιιά μέρα στην 'Ελλάδα, εν τήν έπαιρνε ή Γιοπανία στα σοβαρά τήν κοροϊδεία πού τής γινότανε.

— Ο «Νουμάς» στο Βόλο πουλιέται φύλλο φύλλο στο γραφείο του «Εργάτη» (Δρόμος Άγ. Νικολάου 13).

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΙΣΤΗΣ

Άγαπητέ Νουμά,

Στήν «Αλήθεια» τής περασμένης Κερικκής διάβασα τή σαφή όμιλία του κ. Γ. Σωτηριάδη, πού έγινε στόν «Παρνασσό» για το Μέναντρο και τήν άρχαία κωμωδία. Ο κ. Σωτηριάδης, είχα άκούσει, πως είναι από τους μεγάλους δημοτικιστάδες, και μάάλιστα έμαθα πως αυτός εΐτανε και μέλος και στη μακαρτίτσια εταιρία τής «Εθνικής γλώσσας». Κα-ταλαβαίνεις πως ή εκπληξή μου στάθηκε μεγάλη άμα είδα τόν κ. Σωτηριάδη να βγάξη λόγους σε τέτοιο γλωσσικό τόνο: «Ω ήλιε τής έλαρας παιδρό-τητος!»

Άφου ή κ. Σωτηριάδης είναι δημοτικιστής θα πη πως ή γλώσσα πού μιλά δημόσια και γράφει, θα είναι δημοτική, και τότε του λόγου σου θα γρά-φεται στην καθαρεύουσα, άφου δεν άκολουθας τόν κ. Σωτηριάδη. Άλλη εξήγηση δι' βρίσκω και σε παρα-καλώ να με βγάλης απ' αυτή τήν άπορία.

Δικός σου ΝΕΟΣ ΜΕΝΑΝΤΡΟΣ

Σημ. του «Νουμά». Να μās βγάλης, παρακαλούμε, και ή άρεντιά σου υπό τέτοιους υπελάδες! Ο κ. Σ., καθώς και τόσοι πού φέρνονται σαν και λόγου του, είναι δημοτικιστής ότα γράφει τή Δημοτική κ' είναι καθαρευουσιάνος ότα γράφει τήν καθαρεύουσα. Μήπως και τόσοι άλλοι δι' λέγουν-ται και δεν είναι δημοτικιστάδες κι όμως δεν έχουνε γρά-ψει μιτή λέξη στη Δημοτική; Άς μās κάνει κι άλλες τέ-τιες σοφές όμιλίες ή κ. Σ. κι άς τις κάνει και στην Άτ-τική ακόμα. Καιρός πιά νάρχινησουμε να προσέγουμε στην ούσία και να μη δίνουμε λεφτό τερασιστό για τέτια μικρολο-γήματα. Δέν μπορούμε νάπαίτομε από όλους νάνοι Παλα-μάδες και Φωκάδες.

ΔΟΓΚΙΧΩΤΙΣΜΟΙ

Φίλε Νουμά,

Είδα πως ή εθνικός ήρωας κ. Σταμ. Σταματίου, πού άντραγάθησε τις προάλλες στην Κέρκυρα, σε πήρε και σένα σδάρανα στα ίθνηκά του ύβρεολόγιο πού δημοσιεύει μέρες τώρα στην «Ακρόπολη».

Και λοιπόν στην «Ακρόπολη» τής Πέμπτης (σελ. 1, στήλη 2) γράφει τάκλόυθα πού σου τα